

mucanje, ludost, neznanje, bezumnost. Ali zašto se nije trebalo zahvaliti Okelu, Teagu, Metopu, Arhiti, Hipokratu? Zašto nije priznao filozofskom dušom, iz ljubavi prema istini, ono što je od njih posuđivao. No ne bih htio, dok propovijedam da jedni-
 ma od starih treba zahvaliti, a druge opravdavam, da se čini da
 napadam Aristotela, da drugi ne bi optužili mene za ono što ja
 njemu baš ne odobravam. Da nisam vođen mišlju da je Aristotel
 napisao gotovo sve svoje knjige na brzu ruku i da ih prije smrti
 nije dovoljno pregledao ili popravio i da ih je ostavio Teofrastu
 da ih popravi, žestoko bih ga mrzio. Ali, jer tako želim vjerovati,
 opravdavam nedosljednost tolikih onih pobijanja. Dovoljno sam
 uvjeren da bi muž najbistrija duha i pronicljiva prosuđivanja da
 je pregledao svoje knjige, učinio tolika i takva pobijanja umjere-
 nijima i da bi ispravio njihovu nedosljednost.

Da su sačuvana djela, ili sva, ili bar više nego što ih imamo, onih
 starih koje je on pobijao, ova bi stvar možda bila posve jasna. Ali iz
 onih malobrojnih fragmenata koje nam je ostavila njihova, i ne ma-
 nje naša, nepravedna sudbina i iz onoga što smo dobili predajom od
 kasnijih pisaca i iz svjedočanstava samog Aristotela, donekle ćemo
 pokazati, u kojim je stvarima <Aristotel> nepravedno i neprimjere-
 no napadao stare. No to ćemo učiniti najpotpunije u suprotstavljaj-
 njima Platonu. Njegova su, naime, gotovo sva djela sačuvana. Kad
 ih budemo istraživali bit će jasno koliko taj veoma veliki muž nije
 htio biti suglasan sa starima i učiteljem Platonom. Ali da bi to moglo
 biti korisnije, moramo ukratko ponoviti porijeklo znanosti.

Poznato je Filonu i Josipu⁷ i drugima mnogim poznatim grč-
 kim piscima da je poslije potopa među Kaldejcima Zoroaster
 (bilo da je on bio Ham ili Hamov sin ili unuk) prvi njegovao ili
 obnovio mudrost. Od Kaldejaca ju je Abraham, za koga se čini da
 je bio u krvnom srodstvu sa Zoroastrom (kako smo šire pokazali
 u prvoj knjizi naše *Riznice* <mudrosti>) prenio u Egipat. Iz Egip-
 ta su je kasnije preko mora prenijela upravo četiri muža: Orfej iz
 Leibetre⁸, Tales iz Mileta, Pitagora sa Sama, Demokrit iz Abdere.

⁷ Josephus Flavius

⁸ Usp. PROCL. in Ti 3.168.10 – 14 Ὁρφεὺς δι' ἀπορρήτων λόγων μυστικῶς παραδέδωκε, ταῦτα Πυθαγόρας ἐξέμαθεν ὀργιασθεὶς ἐν Λεβήθροις τοῖς Θρακίοις Ἀγλαοφάμω τελεστᾷ μεταδόντος ἦν περὶ θεῶν Ὁρφεὺς σοφίαν παρὰ Καλλιόπης τῆς μη τρὸς ἐπινύσθη.